

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-17/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Velika Trnovitica, Velika Trnovitica 223a. koju zastupa opunomoćenica adi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/114, urbroj: 376-10-17-17 od 18. prosinca 2017. godine.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadom troškova upravnog sporu.

III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za električnu komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim pod točki I. izreke djelomičnog rješenja sve k.o. Trnovitica, a koje su u vlasništvu Općine Velika Trnovitica. U točki II. izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da električnu komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu iz točke I. čine 156,87 m² trase kabelske kanalizacije, 329,81 m² trase električnih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih električnih komunikacijskih vodova što je ukupno 486,68 m² te 1 stup i 1 prihvati. U točki III. izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da visina naknade za pravo puta za nekretnine označene u točki I., koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Velika Trnovitica iznosi 4.261,25 kn godišnje, počevši od 16. ožujka 2016. godine.

Protiv djelomičnog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje tijek upravnog postupka po zahtjevu Općine Velika

Trnovitica za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezani opremu (u dalnjem tekstu: EKI), a po osnovu zahtjeva koji je Općina Velika Trnovitica podnijela kao vlasnik nekretnina na kojima je izgrađen EKI. Prigovara da je na nepravilan način primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 95/17., u dalnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer da navedeni Pravilnik nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka 30. rujna 2017. godine. Mišljenja su da je time povrijedeno i materijalno pravo i nepravilno primijenjene odredbe Zakona i Pravilnika, a koji Pravilnik se na ovaj način primjenjuje retroaktivno, unatrag prije nego što je stupio na snagu. Smatra da činjenično stanje nije utvrđeno na valjan način, odnosno da nije nesumnjivo utvrđeno vlasništvo Općine Velika Trnovitica na označenim nekretninama u točci I. izreke djelomičnog rješenja. Nije sa sigurnošću utvrđeno da bi Općina Velika Trnovitica za cijelo vrijeme trajanja upravnog postupka bila i ostala vlasnik predmetnih nekretnina, nakon podnošenja zahtjeva 16. ožujka 2016. godine. Od dana kada je izvršena provjera vlasništva nakon podnošenja zahtjeva moglo je doći do izmjena u strukturi vlasništva na označenim nekretninama. Poziva se na izvadak za jednu određenu katastarsku česticu koja je bila u vlasništvu Općine Velika Trnovitica u vrijeme podnošenja zahtjeva, a nakon čega je došlo do promjene vlasništva na navedenoj nekretnini. Prije podnošenja zahtjeva općina je bila usmjerena na pregovaranje sa tužiteljem o sklapanju međusobnog ugovora o služnosti a ne izdavanju potvrde o pravu puta. Općina tijekom postupka je uređivala svoje zemljišno knjižno stanje te se obratila tuženiku sa zahtjevom koji nije bio uredan jer se nije aktivno legitimirala kao vlasnik svih nekretnina za koje je tražila naknadu, odnosno označila je da traži naknadu za cijelo administrativno područje općine. Tuženik je prvo trebao utvrditi aktivnu legitimaciju stranke na svim česticama za koje se općina predstavlja kao vlasnik, a nakon toga voditi upravni postupak. Predlaže da Sud tužbu usvoji i poništi djelomično rješenje tuženika.

Sukladno članku 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- u dalnjem u tekstu: ZUS) sud je pozvao tuženika na dostavu odgovora na tužbu i pozvao zainteresiranu stranku u postupku Općinu Velika Trnovitica da se očituje o navodima u tužbi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da u cijelosti osporava navode u tužbi tužitelja. Otklanja sve istaknute prigovore u pogledu pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Odluka o naknadi za pravo puta određena je od dana podnošenja zahtjeva sukladno Pravilniku/17, koji izrijekom propisuje da se naknada za pravo puta priznaje od dana podnošenja zahtjeva. Ne radi se o retroaktivnoj primjeni Pravilnika/17 jer se ne mijenja pravni odnos između vlasnika nekretnine i infrastrukturnog operatora. Otklanja prigovor pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u svezi s vlasništvom pojedinih nekretnina koje su obuhvaćene osporenim rješenjem. Vlasnički status svih nekretnina obuhvaćenih djelomičnim osporenim rješenjem utvrđen je na temelju dokaza koji su stranke dostavile u upravnom postupku, a tužitelj nije dostavio dokaze iz kojih bi bilo vidljivo drugačije činjenično stanje. U upravnom postupku pravilno je utvrđeno činjenično stanje jer je tužitelj dostavio u spis cjelokupan EKI sa trasama kablovskih kanalizacija i dr., na osnovu čega su utvrđene katastarske čestice, te vlasništvo tih čestic i površina koje zauzima EKI razvrstana je po vrstama nekretnina prema izvacima iz zemljišnih knjiga, a što je potvrdio podnositelj zahtjeva Općina Velika Trnovitica. Tijekom upravnog postupka tužitelj, a ni podnositelj zahtjeva nisu dovodili u pitanje vlasništvo na predmetnim česticama označenim u točki I. izreke djelomičnog rješenja niti su dostavljali dokaze iz kojih bi proizlazilo drugačije utvrđeno činjenično stanje, već to čini sada u navodima tužbe pozivajući se na izmijenjeno stanje vlasništva tijekom upravnog postupka. Predmetni postupak nije postupak utvrđivanja

vlasništva već utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na česticama sve k.o. Trnovitica u vlasništvu Općine Velika Trnovitica te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Smatra da je osporeno rješenje zakonito, pa predlaže da sud tužbu i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Općina Velika Trnovitica zastupana po odvjetnici Katji Jajaš u očitovanju na tužbu navodi da u cijelosti osporava tužbene navode jer da tužitelj u navodima tužbe na pogrešan način tumači odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Pravilnik/17). Sukladno članku 9. stavak 2. tog Pravilnika izrijekom propisuje da će postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta biti dovršeni po odredbama ovog Pravilnika. Tužitelj je godinama izbjegavao zakonsku obvezu da prvenstveno jedinicama lokalne samouprave i fizičkim osobama plaća naknadu s osnova prava puta, a ako je i plaćao ta naknada nije bila realnog iznosa. Stoga navodi u tužbi imaju za cilj umanjiti obvezu tužitelja pogrešnim tumačenjem materijalnog prava. Smatra da je djelomično rješenje zakonito pa predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Zainteresirana osoba potražuje trošak u iznosu od 3.125,00 kn za sastav odgovora na tužbu + PDV.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno djelomično rješenje doneseno je pozivanjem na odredbu članka 28. stavak 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. – u dalnjem tekstu: ZEK). Navedena odredba propisuje da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavak 1. tog Zakona, te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture (EKI) i visine naknade za pravo puta.

Prema članku 27. stavak 1. ZEK-a operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba, a sve u skladu s tim Zakonom i posebnim propisima.

Iz podataka spisa i provedenog upravnog postupka proizlazi da je tuženik zaprimio dana 16. ožujka 2016. godine, zahtjev Općine Velika Trnovitica za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na nekretninama u vlasništvu te Općine, te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 28. stavak 6. ZEK-a i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Nakon podnošenja zahtjeva tuženik je proveo upravni postupak u kojem je utvrdio vrstu i količinu EKI na području Općine Velika Trnovitica i na označenim k.č. navedenim u točki I. izreke djelomičnog rješenja, a koje su u vlasništvu Općine Velika Trnovitica. Tijekom upravnog postupka tužitelj nije osporavao takvo utvrđeno činjenično stanje u pogledu vlasništva na nekretninama utvrđenog EKI i utvrđene visine naknade za pravo puta, već to čini u navodima tužbe, paušalno, pozivajući se na promjene vlasništva na pojedinim k.č. nekretninama tijekom upravnog postupka. Prigovori tužitelja u tužbi ne utječu na utvrđeno činjenično stanje, jer nisu utemeljeni na valjanim dokazima o stanju vlasništva na nekretninama na dan podnošenja zahtjeva na dan 16. ožujka 2016., što je osnovno za utvrđivanje naknade za pravo puta na nekretninama iz točke I. izreke djelomičnog rješenja. Sud nadalje ukazuje da ovaj upravni postupak nema za cilj utvrđivanje prava vlasništva, odnosno promjene vlasnika na određenim nekretninama i valjanost takvih promjena, već ima

za cilj utvrđivanje infrastrukturnog operatora za električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezani opremu utvrđivanje EKI i utvrđivanje visine naknade za pravo puta na nekretninama u vlasništvu, u ovom slučaju Općine Velika Trnovitica na dan podnošenja zahtjeva, od kojeg dana se i utvrđuje obveza plaćanja naknade za pravo puta na označenim nekretninama. Tuženik Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (po zakonskoj odredbi skraćenog naziva HAKOM) je Agencija samostalna, neovisna i neprofitabilna pravna osoba s javnim ovlastima u okviru djelokruga i nadležnosti propisanih ovim Zakonom, te posebnim zakonima kojima se uređuje područje poštanskih usluga i regulacija tržišta željezničkih usluga. HAKOM odlučuje u poslovima Agencije sadržanim u članku 12. ZEK-a pri čemu se pridržava odredaba ZEK-a i Pravilnika, u njenu nadležnosti između ostalog spada i korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta, a po osnovu zahtjeva upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine.

U brojnim odlukama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nedvojbeno je utvrđeno da je zakonito postupao tuženik kada je primjenjivao Pravilnik/17 i za upravne postupke koji su započeti, a nisu dovršeni do dana stupanja na snagu Pravilnika/17, 30. rujna 2017., dakle u tijeku upravnih postupaka koji nisu okončani. Sud stoga neosnovanim ocjenjuje prigovore koji se odnose na primjenu materijalnog prava, i to Pravilnika/17 i njegovu retroaktivnu primjenu, jer se ne radi o retroaktivnoj primjeni obzirom da se radi o upravnim postupcima koji su u tijeku i koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi, dovršavaju prema odredbama sadržanim u Pravilniku/17. Sud otklanja kao neosnovan i prigovor tužitelja u odnosu na moguće promjene u vlasništvu na nekretninama, jer HAKOM nije nadležan nadgledati promjene u vlasništvu nekretnina i njegova djelatnost izrekom je propisana odredbama ZEK-a, te propisima Europske unije, implementiranim u pravni sustav Republike Hrvatske, kojima se uređuje područje električkih komunikacija i korištenje električkih komunikacijskih mreža pružanja usluga, naknada za pravo puta i dr.

Sud stoga ocjenjuje da je temeljem utvrđenog činjeničnog stanja tuženik na pravilan način implementirao materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, te pravilno djelomičnim rješenjem utvrdio nekretnine označene u točki I: u vlasništvu Općine Velika Trnovitica na kojima se nalazi EKI označen u točki II; te u točki III: izreke djelomičnog rješenja utvrdio obvezu plaćanja naknade za pravo puta za označene nekretnine, počevši od dana podnošenja zahtjeva 16. ožujka 2016., u korist vlasnika nekretnina Općine Velika Trnovitica.

Sud je odbio zahtjev za naknadom troškova zainteresirane osobe nastalih po osnovu očitovanja na navode u tužbi, jer isti nisu opravdani sukladno članku 79. stavak 1. ZUS-a.

Slijedom navedenog, valjalo je temeljem članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci. Točka II. izreke temelji se na članku 14. stavak 8. ZEK-a.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Slavica Marić-Okičić, v.r.

REPUBLICA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	15.2.2019. 10:14:23
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/18-01/17	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-19-3	Spis 0

d2218378

Za točnost otpisa - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

